

عنوان مقاله:

ضمان معاوضی و تلف مبیع قبل از قبض

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در فقه، حقوق و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

بیژن کدیوریان - رئیس حراست بانک توسعه تعاون استان کردستان، کارشناس ارشد رشته حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی ایلام

خلاصه مقاله:

هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی ضمان معاوضی و تلف مبیع قبل از قبض می باشد. در نظام حقوقی ایران عقد بیع، تملیکی است. مهم ترین اثر آن یعنی انتقال مالکیت اصولاً هم زمان و با انعقاد عقد حاصل می شود. در حقوق مدنی ایران عقد بیع یکی از کاربردی ترین عقود تملیکی می باشد که در آن مبیع به سه صورت عین معین، کلی در معین و کلی فی ذمه می باشد. ضمان حاصل از عقد بر عهده فروشنده (در تسلیم مبیع) و خریدار (در تسلیم ثمن) می ماند، این ضمان، ضمان معاوضی می باشد و این قاعد فقط اختصاص به عقد بیع نداشته در کلیه عقود معاوضی ایجاد می گردد. معمولاً در عین معین انتقال مالکیت با صرف ایجاب و قبول حاصل می گردد. قبض تأثیری در انتقال مالکیت ندارد به استثنای بیع صرف که قبض شرط صحت آن می باشد (ماده ۳۶۴ ق م). اما زمانی که مبیع کلی می باشد بین حقوقدانان در خصوص زمان انتقال و نقش قبض در مالکیت اختلاف نظر می باشد. برخی زمان تعیین مصداق مبیع را زمان مالکیت و برخی زمان قبض و تسلیم را زمان مالکیت می دانند و قانون مدنی ایران در مورد اختیار طرفین برای زمان انتقال مالکیت ساکت می باشد هرگاه در زمان قبض از تسلیم، مبیع تلف شود آیا از مال بایع تلف گردیده یا از مال مشتری و این امر مورد اختلاف دکترین حقوق می باشد. در این پژوهش نقش (قبض و اختیار زمان مصداق مبیع) در انتقال مالکیت از نظر فقهی و همچنین از نظر حقوق تطبیقی (ایران، فرانسه و انگلیس) مورد بررسی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

بیع، مبیع، قبض، انتقال، ضمان معاوضی و مالکیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1251518>

